

Griffienummer 3902 /2021
Datum van uitspraak 08 NOVEMBER 2021
Notitienummer parket DE66.99.1418/19/BW49 Rolnummer 20D002510

Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

1. TENLASTELEGGINGEN

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 01 september 2009 tot en met 22 februari 2017

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden, namelijk

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____,
 (voorheen _____ na opsplitsing van _____ in _____ en _____, eigendom van _____,
 geboren te _____ of _____ geboren te _____
 op _____ beiden wonende te _____ en van _____
 ondernemingsnummer _____ met maatschappelijke zetel te _____
 bij aankoopakte van 20.03.2007 verleden door notaris _____ te _____

1 een chalet en een bureelcontainer te hebben opgericht en verhardingen te hebben aangelegd

Te _____ in de periode van 1 januari 2010 tot en met 31 december 2012, op een niet nader bepaalde datum

2 een stal te hebben opgericht

Te _____ op 18 juni 2015

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening), feiten thans strafbaar gesteld door art. 6.2.1. lid 1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

B functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 01 maart 2018

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

|

op de percelen gelegen te
 nrs. (voorheen na opsplitsing van in en en eigendom
 van geboren te op
 , geboren te op beiden wonende te
 en van ondernemingsnummer met maatschappelijke zetel
 te bij aankoopakte van verleden door notaris te

een 85 meter lange weg naar de woning te hebben aangelegd

Te in de periode van 3 augustus 2018 tot en met 7 augustus 2018

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

C geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 01 maart 2018

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

op het perceel gelegen te
 eigendom van (voorheen na opsplitsing van in en)
 geboren te op
 geboren te op beiden wonende te
 en van ondernemingsnummer met
 maatschappelijke zetel te bij aankoopakte van 20.03.2007 verleden
 door notaris te
 de functie van het als vakantienuis vergunde gebouw te hebben gewijzigd van recreatief verblijf naar wonen
Te op 22 augustus 2018

(art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

D gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 01 maart 2018

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

de percelen gelegen te kadastraal gekend als
 (voorheen na opsplitsing van in en , en eigendom van
 geboren te op
 geboren te op beiden wonende te en
 ondernemingsnummer met maatschappelijke zetel te
 bij aankoopakte van 20.03.2007 verleden door notaris te
 gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van afval, o.m. autobanden, ijzeren rasters,
 betonplaten, houten paletten, kaders van ramen
 Te in de periode van 1 oktober 2012 tot en met 6 september 2019

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning), feiten voor 01.03.2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

E met bomen begroeide oppervlakten ontbossen zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 01 maart 2018

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het ontbossen, zoals vermeld in artikel 4, 15° van het bosdecreet van 13 juni 1990, van met bomen begroeide oppervlakten, vermeld in artikel 3 §§ 1 en 2 van voornoemd decreet, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

||

op de percelen gelegen te nrs. (voorheen na opsplitsing van kadastraal gekend als in en), en eigendom van geboren te op geboren te op beiden wonende te en var ondernemingsnummer met maatschappelijke zetel te bij aankoopakte van 20.03.2007 verleden door notaris te

een oppervlakte van 3 ha 81 are te hebben ontbost door aan de terreinen die volgens de kapmachtiging van 29.09.1997 diende herbebost te worden, een nieuwe bestemming te hebben gegeven door het aanbrengen van verhardingen, het oprichten van constructies en het opslaan van materialen

Te n de periode van 1 oktober 2012 tot en met 6 september 2019
(art. 4.2.1., 2°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning), feiten voor 01.03.2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

F opzettelijk

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk

afval, o.m. autobanden, ijzeren rasters, betonplaten, houten paletten, kaders van ramen
Te in de periode van 1 oktober 2012 tot en met 6 september 2019

(art. 16.6.3. § 1 lid 1 en 16.6.4. Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 3, 1° en 7°, 12 § 1 en 69 Decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

ten nadele van geboren te
ten nadele van geboren te op
ten nadele van , geboren te op
ten nadele van geboren te op
ten nadele van , geboren te op
ten nadele van , geboren te op
ten nadele van geboren te of
ten nadele van geboren te of
ten nadele van , geboren te op

* * *

|

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de beschikking van de raadkamer van 24 november 2020 waarbij beklaagde naar de correctionele rechtbank werd verwezen wegens de tenlasteleggingen A.1, A.2, B, C, D, E en F. Het openbaar ministerie had de buitenvervolginstelling gevorderd voor de tenlasteleggingen D, E en F.

De dagvaarding werd overgeschreven op het bevoegde kantoor rechtszekerheid.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 4 oktober 2021.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

1.

Het terrein waarop de inbreuken betrekking hebben is gelegen te _____ in _____ en onderverdeeld in verschillende percelen:

- _____ is geen eigendom van beklaagde
- _____ is eigendom van zijn echtgenote _____ sinds 2014.
- _____ is eigendom van beklaagde, _____ en _____
- _____ is van beklaagde, _____ en _____
- _____ is een bos eigendom van beklaagde, _____ en _____
- _____ betreft een weiland dat werd opgesplitst in 2014 in _____ en _____

Het grootste gedeelte ligt in natuurgebied. Een klein driehoekig stuk ligt in woongebied. In deze driehoek ligt de chalet van beklaagde alwaar hij woont of woonde. Dit klein stukje woongebied kan enkel bereikt worden via een lange weg van ongeveer 90 meter.

2.

Naar aanleiding van een klacht stelde de wijkagent op 10 juni 2013 vast dat er een aantal constructies onvergund werden geplaatst op het perceel _____ in de _____ in _____. Op de weide stond een bureelcontainer, er werden diverse verhardingen aangebracht zoals een oprijlaan en een terras. Buiten deze werken werd er ook een tuinhuis/chalet opgericht. Dit bouwwerk werd tegen een muur van een bestaand gebouw geplaatst en meet 10 op 5 meter. Er werd een stenen pad aangelegd met klinkers over de volledige lengte van het gebouw en met een breedte van 1 meter. Daarvoor is er nog een verharding door middel van kiezelstenen. Er is ook een nieuw terras in klinkers. Het was duidelijk dat de chalet geen stal of opslagplaats was maar een woonruimte om er al dan niet permanent te wonen. Aan de toegang staat een brievenbus met nummer _____ op en de vermelding _____. Het huisnummer bestond niet.

Beklaagde verklaarde zelf uitgevoerd te hebben in 2010 en de werken beëindigd te hebben eind 2012. Hij ging proberen te regulariseren.

Op 12 maart 2014 mailde beklagde dat er een vergunning voor een vakantiehuisje zou gevraagd worden en dat daarna de illegale constructie zou worden verwijderd.

Op 26 augustus 2014 verkreeg beklagde een vergunning voor een vakantiehuisje op voorwaarde dat alle andere constructies eerst werden verwijderd en er niet permanent mocht gewoond worden.

In beroep werd de vergunning geweigerd door de deputatie.

Op 1 april 2015 bleek de toestand ongewijzigd. Er stond ook nog een jacuzzi.

Bij beslissing van 30 juni 2015 werd door het college een nieuwe vergunning geweigerd.

Bij beslissing van 29 oktober 2015 werd de vergunning voor een weekendhuisje verleend door de deputatie.

3.

Op 30 juli 2014 werd vastgesteld op perceel _____ dat er een verharde toegangsweg werd aangelegd vanaf de openbare weg tot het einde van het terrein in natuurgebied. Op een weide gelegen op een deel van het terrein waren graafwerken aan de gang. Er lagen verschillende hopen grond.

Er werd een stakingsbevel uitgevaardigd.

Bij brief van 12 december 2014 liet de gemeente weten dat het terrein waar de paardenpiste werd aangelegd terug werd hersteld.

4.

Op 18 juni 2015 werd vastgesteld dat er werken aan de gang waren op het terrein te perceel _____. Uit de bodem werden enkele centimeters aarde verwijderd. Daarin werd een ijzeren frame bestaande uit twee delen geplaatst waarop een andere constructie zal komen. Oppervlakte 3 X 5 meter.

Er werd een mondeling stakingsbevel uitgevaardigd.

Beklaagde deelde telefonisch mee dat het ijzeren frame zou dienen als mobiele paardenstal.

Beklaagde reageerde niet of slechts met veel vertraging op de uitnodigingen die verstuurd werden naar zijn inschrijvingsadres in _____. Er werd in 2015 al vermoed dat beklagde permanent verbleef in de _____

5.

Beklaagde verklaarde op 6 augustus 2018 dat de weg er al lag bij aankoop. De weg was overwoekerd en werd vrij gemaakt. De laatste 30 meter was door de jaren heen verdwenen. Er lagen echter hopen steenpuin klaar om een nieuwe verbinding te maken waarbij het oorspronkelijke traject niet werd gevolgd. Beklaagde werd ingelicht dat deze nieuwe weg in natuurgebied niet mogelijk was en er werd een staking bevolen van de werken.

De dag nadien werd vastgesteld dat beklagde de werken verderzette.

Beklaagde verklaarde op 30 oktober 2018 dat hij niet wist dat er een vergunning nodig was voor de weg. Er werd op 8 augustus verder gedaan omdat de aannemer het korte stukje op het perceel _____ diende te verharden om de klinkers te kunnen opladen. Hij was bereid om de verharding weg te halen op perceel _____

6.

In augustus 2018 bleek beklagde te wonen en ingeschreven te zijn in een bijgebouw van de woning in . Dit bijgebouw is niet bestemd voor bewoning.

Beklaagde bevestigde in januari 2019 dat hij inderdaad nog steeds woonde in het bijgebouw. Hij begreep niet waarom er in 2018 plots problemen rond gemaakt werden aangezien hij er toen al ruim twee jaar woonde. Het gebouw was vergund en lag in woongebied.

7.

Op 6 september 2019 hadden

en klacht neergelegd bij de onderzoeksrechter lastens en wegens verschillende inbreuken op de VCRO en een inbreuk op het Materialendecreet vanaf 1 oktober 2012. Verzoekers zijn allen eigenaar van een woning gelegen aan de percelen die grenzen aan de percelen eigendom van en en . Zij kochten hun grond omwille van het mooie uitzicht.

De klacht laat zich als volgt samenvatten:

- diende een aanvraag in voor een vergunning voor het bouwen van een woning. Naar aanleiding daarvan werd vastgesteld dat er werd ontbost. De herbebossing is nog steeds niet gebeurd. In de zone van het bos werd een stal/loods gebouwd om dieren te houden en er werd een vakantiehuis gebouwd dat dienst doet als vaste bewoning. Verder werd een paardenpiste aangelegd en een baan om de zones te bereiken.
Het bos dat een buffer vormde voor geluid en fijn stof is er niet meer en het uitzicht is aangetast.
- Er werd door Natuur en Bos een bestuurlijke maatregel opgelegd om onder meer te herbebossen op deel . Op 17 januari 2019 werd vastgesteld dat de maatregel niet werd nageleefd. Bovendien werd er ook ontbost op en .
- Er werd aan een vergunning verleend voor een houten vakantiehuisje op 26 augustus 2014. Nu staat er een volwaardige woning waar permanent verblijft. De vergunning werd geweigerd in beroep. Er is een 85 meter lange weg aangelegd in natuurgebied om toegang te verlenen aan de woning. Na bevel tot staking van 6 augustus 2018 ging gewoon verder met de werken.
- De percelen en liggen vol afvalstoffen zonder vergunning.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het oprichten van een chalet, bureelcontainer en stal zonder vergunning, het aanleggen van een lange weg van 85 meter zonder vergunning, onvergunde functiewijziging van recreatief verblijf naar wonen, gewoonlijk gebruik van percelen voor opslag van afval, ontbossen en het opzettelijk achterlaten van afval.

2.

De ten laste gelegde feiten betreffen de uitwerking van één enkel opzet, zodat zij slechts één enkele strafbare gedraging vormen en de verjaring slechts een aanvang neemt te rekenen van het laatste (bewezen) feit (22 augustus 2018), op voorwaarde dat ieder voorafgaand strafbaar feit niet van het volgend strafbaar feit wordt gescheiden door een tijdsspanne die langer is dan de verjaringstermijn. De rechtbank stelt vast dat de feiten aldus niet verjaard zijn.

3.

De rechtbank stelt vast dat er geen vergunning was voor de plaatsing van de chalet, de bureelcontainer met verhardingen en de stal. De vergunning voor de chalet als weekendhuisje werd pas verleend op 25 oktober 2015 door de deputatie. Voor de overige constructies werd nooit een vergunning verleend.

Schuilhokken zijn niet vrijgesteld van vergunning in ruimtelijk kwetsbaar gebied, zoals in casu natuurgebied. Beklaagde mocht in dat natuurgebied trouwens zijn paarden niet laten grazen. Hij werd hier bovendien reeds voor veroordeeld bij vonnis van 2 maart 2020.

De verhardingen zijn veel ruimer dan een strikt noodzakelijke toegang en daardoor niet vrijgesteld. Aan de chalet is er bijvoorbeeld een verharding over de volledige lengte van de chalet. Er werd ook een afzonderlijk terras met klinkers aangelegd. Bovendien zijn er ook verhardingen aan de niet vergunde bureelcontainer.

De vrijstelling voor de toegangsweg van 85 meter lang als noodzakelijke toegangsweg is niet van toepassing nu deze weg zich niet volledig bevindt in een straal van 30 meter van een vergunde woning en de weg deels gelegen is in natuurgebied. De weg werd ook niet louter hersteld maar bijkomend verhard. Beklaagde werd hiervoor reeds veroordeeld bij vonnis van 2 maart 2020 voor feiten in 2012 en 2013 maar blijkbaar ging hij in 2018 opnieuw over tot de verharding en aanleg van de weg. Het gaat hier dus om een nieuw misdrijf. Tenlastelegging B is bewezen.

De functiewijziging van een vergund vakantiehuis op 22 augustus 2018 is bewezen. Beklaagde ontkende ook niet dat hij er permanent woonde. Deze tenlastelegging werd ook niet betwist.

Over het misdrijf van tenlastelegging E, namelijk het ontbossen door te herbestemmen, werd reeds definitief uitspraak gedaan bij arrest van 19 juni 2015 en vonnis van 2 maart 2020 zodat de strafvordering hiervoor onontvankelijk is.

Voor het achterlaten van afvalstoffen (tenlastelegging E) werd beklagde eveneens reeds definitief veroordeeld bij vonnis van 2 maart 2020.

De tenlastelegging D betreft in wezen dezelfde feitelijkheden aangezien hier eveneens wordt vermeld dat het gaat om dezelfde opslag van afval, o.m. autobanden, ijzeren rasters, betonplaten, houten paletten en kaders van ramen. Om die reden stelt de rechtbank vast dat ook hier de non bis in idem speelt.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B en C samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

Beklaagde stoorde zich niet aan de vergunningsplicht en richtte in woongebied en in natuurgebied allerlei constructies op. Uiteindelijk verkreeg hij een vergunning voor een weekendhuis, maar gebruikte het gewoon als permanent verblijf tegen de vergunning in. De overige onvergunde constructies liet hij gewoon staan. Beklaagde dacht hierbij enkel aan zijn eigen belang en stoort zowel de omwonenden als de goede ruimtelijke ordening. Door lange tijd niets te ondernemen kon hij blijven genieten van de onvergunde situatie.

3.

Beklaagde is 56 jaar oud en werd reeds éénmaal veroordeeld voor een verkeersinbreuk en liep drie correctionele veroordelingen op: een stedenbouwkundige inbreuk, een veroordeling wegens valsheid en een veroordeling wegens onder meer achterlaten van afval en ontbossing.

De hierna bepaalde geldboete is noodzakelijk om beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem te doen inzien dat de regels inzake ruimtelijke ordening ernstig te nemen zijn en er vergunningen moeten aangevraagd worden alvorens tot werken over te gaan.

4. HERSTEL

Het openbaar ministerie vorderde ter zitting het herstel, zij het zonder dwangsom. Ter zitting stelde de raadsman van beklaagde dat alle constructies uit de dagvaarding nog aanwezig waren.

Gelet op de bewezen misdrijven is het noodzakelijk om het herstel te bevelen, met uitzondering van het weekendhuisje waarvoor achteraf vergunning werd verleend.

Een meerwaarde of aanpassingswerken herstellen de ruimtelijke ordening niet, zeker omdat de constructies grotendeels in ruimtelijk kwetsbaar gebied liggen. Het herstel is zeker niet onredelijk.

De rechtbank zal het herstel bevelen in oorspronkelijke staat door de afbraak van de niet-vergunde constructies, namelijk van alle verhardingen (tenzij de eventueel bij vergunning van 29 oktober 2015 vergunde verhardingen bij het weekendhuisje), de bureelcontainer met afdak, de stal en de verharde weg van 85 meter lang, alsook het staken van het strijdig gebruik van het weekendhuis als permante woongelegenheid.

De rechtbank bepaalt de termijn op acht maanden.

Aangezien het openbaar ministerie uitdrukkelijk geen dwangsom vroeg, kan de rechtbank ambtshalve geen dwangsom bevelen.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1.

en stelden zich burgerlijke partij lastens beklagde. Deze vorderingen zijn tijdig en regelmatig. Ze zijn ontvankelijk.

De burgerlijke partijen vorderen de verwijdering van de constructies, het ongedaan maken van de woonfunctie, het verbod om vast verblijf te houden, het verwijderen van de afvalstoffen, het herbebossen, binnen een termijn van zes maanden onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per dag vertraging.

Bovendien vorderen de burgerlijke partijen een schadevergoeding van 5.000 euro per gezin, vermeerderd met interesten en een rechtsplegingsvergoeding van 1.560 euro.

Beklaagde betwist de vorderingen aangezien de burgerlijke partijen hun schade niet bewijzen.

2.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

De rechtbank stelt vast dat de schadevergoeding die de burgerlijke partijen vorderen grotendeels gebaseerd is op het verlies van het bos. Nu de rechtbank beklagde hier thans niet meer voor kan veroordelen, moeten de gevorderde schadevergoedingen ernstig herleid worden.

De rechtbank neemt wel aan dat de thans bewezen tenlasteleggingen eveneens voor hinder zorgden bij de omwonenden. De rechtbank verwijst naar de rommelige constructies waarop de burgerlijke partijen dienden te kijken, de permanente bedrijvigheid van beklagde op de percelen waarop nochtans enkel een weekendhuisje mocht staan en de lange weg in natuurgebied pal achter de percelen van de burgerlijke partijen. In die omstandigheden kent de rechtbank elke burgerlijke partij afzonderlijk een vergoeding toe van 400 euro, hierin begrepen de morele schade en administratielasten. Nu morele schade individueel is bepaalt de rechtbank de schade niet per gezin.

De schade als gevolg van het verloop van de tijd is in dit bedrag begrepen, zodat hierop enkel gerechtelijke intresten vanaf de dag van dit vonnis verschuldigd zijn.

De burgerlijke partijen vorderen een herstel in natura, als een vorm van teruggave en schadeloosstelling. Dit herstel kan zich enkel enten op de bewezen verklaarde misdrijven. De rechtbank kan dus niet ingaan op de vordering om de afvalstoffen te verwijderen en de percelen te herbebossen.

De rechtbank beveelt als herstel in natura op vordering van deze burgerlijke partijen het herstel in oorspronkelijke staat door de afbraak van de niet-vergunde constructies, namelijk van alle verhardingen en losstaand terras (tenzij de eventueel bij vergunning van 29 oktober 2015 vergunde verhardingen bij het weekendhuisje), de bureelcontainer met afdak, de stal en de verharde weg van 85 meter lang, alsook het staken van het strijdig gebruik van het weekendhuis als permante woongelegenheid. Een termijn van acht maanden is billijk als uitvoeringstermijn.

De hierna bepaalde dwangsom moet beklagde aanzetten aan deze veroordeling gevolg te verlenen, daar zijn houding tot nu toe aangeeft dat hij niet geneigd is hier vrijwillig aan te voldoen. Gezien de eventuele kosten van de uitvoering van dit bevel niet ten laste van de gemeenschap zullen vallen en deze enkel private belangen dienen en om te vermijden dat het bedrag van de te verbeuren dwangsom in de verhouding tussen de burgerlijke partijen en de beklagde disproportioneel zou oplopen, bepaalt de rechtbank het hierna bepaalde maximum aan te verbeuren dwangsommen.

De rechtbank zal de rechtsplegingsvergoeding bepalen aan de hand van de niet in geld waardeerbare vordering in natura, zoals ook werd gevorderd.

Omdat de door beklagde gepleegde misdrijven mogelijk nog andere schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

_____

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 186189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid, 66, 79, 80;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet
07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake
justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,
Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

UITSPRAAK

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van beklaagde en de
burgerlijke partijen
en
en **BIJ VERSTEK** ten aanzien van de burgerlijke partijen en

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- **VERKLAART** de **strafvordering** voor de tenlasteleggingen D, E en F **ONONTVANKELIJK**;
- verklaart beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B en C;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **8.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **1.000,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bijdragen - vergoeding - kosten

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;
- veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **293,60 euro**.

HERSTEL

De rechtbank:

- beveelt op vordering van het openbaar ministerie lastens beklaagde het **herstel in de oorspronkelijke toestand** van het perceel gelegen te kadastraal gekend als _____ en hetgeen impliceert:
  - o de afbraak van de niet-vergunde constructies, namelijk van alle verhardingen rond de bureelcontainer en de chalet (tenzij de eventueel bij vergunning van 29 oktober 2015 vergunde verhardingen bij het weekendhuisje), het apart verhard terras, de bureelcontainer met afdak, de stal en de verharde weg van 85 meter lang.
- beveelt op vordering van het openbaar ministerie lastens beklaagde het **herstel door de staking van het strijdige gebruik** van het weekendhuis gelegen te kadastraal gekend als _____ hetgeen impliceert:
  - o het stoppen van de permanente bewoning in de als weekendverblijf vergunde chalet. Beklaagde mag zich op dit adres niet laten inschrijven en er ook in de feiten niet permanent wonen.
- en dit binnen een termijn van **acht maanden** vanaf de dag dat dit vonnis in kracht van gewijsde is;

- machtigt overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de gemeente tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel;

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank:

- verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen
en ontvankelijk en deels gegrond.
- veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij een definitief bedrag van **400 euro** te betalen voor de geleden materiële en morele schade, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf de datum van dit vonnis tot de datum van algehele betaling.
- veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij een definitief bedrag van **400 euro** te betalen voor de geleden materiële en morele schade, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf de datum van dit vonnis tot de datum van algehele betaling.
- veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij een definitief bedrag van **400 euro** te betalen voor de geleden materiële en morele schade, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf de datum van dit vonnis tot de datum van algehele betaling.
- veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij een definitief bedrag van **400 euro** te betalen voor de geleden materiële en morele schade, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf de datum van dit vonnis tot de datum van algehele betaling.
- veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij een definitief bedrag van **400 euro** te betalen voor de geleden materiële en morele schade, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf de datum van dit vonnis tot de datum van algehele betaling.
- veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij een definitief bedrag van **400 euro** te betalen voor de geleden materiële en morele schade, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf de datum van dit vonnis tot de datum van algehele betaling.

- beveelt beklaagde op vordering van de burgerlijke partijen tot het **herstel in natura** binnen een termijn van **acht maanden** na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis door de afbraak van de niet-vergunde constructies, namelijk van alle verhardingen rond de bureelcontainer en de chalet (tenzij de eventueel bij vergunning van 29 oktober 2015 vergunde verhardingen bij het weekendhuisje), het apart verhard terras, de bureelcontainer met afdak, de stal en de verharde weg van 85 meter lang en tot de staking van het strijdige gebruik van het weekendverblijf als permanente woonst, onder verbeurte van een **dwangsom van 100 euro per dag** vertraging in nakoming van dit bevel lastens beklaagde, met een maximum aan te verbeuren dwangsommen van 8.000 euro;
- veroordeelt beklaagde tot betaling van de gerechtskosten van de burgerlijke partijen, met inbegrip van een **rechtsplegingsvergoeding van 1.560 euro**;
- houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **ACHT NOVEMBER TWEEDEUZEND EENENTWINTIG** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van substituuut Procureur des Konings,
Met biistand van griffier

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.
Dendermonde, de **09 NOV. 2021**
De griffier-hoofd van dienst,

griffier-hoofd van dienst

